

РЕШЕНИЕ

№ 13241

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 27.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **220** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния и процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.144, ал.2 и чл.107, ал.4 ДОПК .

Образувано е по жалба на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от Р. Б. – управител чрез адв. А. П. Т. /САК/ срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № СОА23-ТД26-1660-/14/15.06.2023г., издаден от старши инспектор Н. А., потвърден с Решение №СФД23-РД28-338/18.09.2023г. на директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична община, с който са определени задължения в размер на 11637,31 лв. за данък недвижими имоти /ДНИ/ и такси за битови отпадъци /ТБО/за 2021г. и 2022г.

С Решение № 8108 от 10.06.2024г., постановено по адм. дело 11508/2023г. по описа на АССГ, съдът е отменил Акта за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023г., в частта, с която са установени публични общински вземания за такса битови отпадъци /ТБО/ общо в размер на 11637,31 лв., от които 10 576,15лв главница и 1 061,16лв. лихви, изчислени към 15.06.2023г, за периода 01.11.2021г. – 31.12.2022 г. С решението АУЗД е потвърден в останалата му част.

По касационна жалба на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община срещу отменителната част на решението, с Решение № 13987 от 23.12.2024г. на ВАС, постановено по адм. дело 7943/2024г., първоинстанционното решение е отменено в обжалваната част и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

С жалбата в относимата ѝ към настоящото разглеждане част жалбоподателят оспорва дължимите суми за ТБО, като твърди непредоставяне услугите, формиращи ТБО; релевира

доводи за липсваща реално извършена услуга по сметосъбиране и сметоизвозване. Изтъква също, че таксата за ТБО е начислена на база по-високата данъчна стойност на имота, а не на реалната такава, съответна на новата пазарна оценка на имота. Иска се АУЗД да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. Претендират се разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя не намира процесуална необходимост за повторно разглеждане на делото, позовавайки се на изводите по назначената експертиза, установяваща, че услугата не е извършена. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът, директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, не се представлява.

Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

През процесния период, 01.11.2021г. – 31.12.2022г. „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД е собственик на недвижим имот – поземлен имот, представляващ земя, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], с идентификатор 68134.2818.220. За същия имот дружеството е подало декларация по чл. 14 от ЗМДТ, като е открита данъчна партия № 7204F170971 (вх.№[ЕГН]/23.11.2021г.). Имотът е придобит с нот.акт. №192 от 12.10.2021г., том V, рег.№14411, дело 879/2021г., с площ 5 389 кв. м. Дружеството е декларирано отчетна стойност на имота 906 527,21 лв. /л.43/

С декларация по чл. 14, ал. 1 ЗМДТ с вх.№ [ЕГН] от 21.03.2022г. дружеството декларира настъпила промяна в декларираните обстоятелства, значими за определяне основата за облагане, а именно размера на отчетната стойност на имота – 388 377,00 лв. Този размер не е съобразяван при издаване на оспорения АУЗД и направените изчисления от органа за 2022г., на основание разпоредбата на чл.14, ал.5 от ЗМДТ.

Спорът относно отчетната стойност на въпросния имот следва да се счита за решен по силата на присъдено нещо на решението на АССГ в потвърдителната част, която не е оспорена от жалбоподателя и е влязла в сила. С тази част АУЗД е потвърден относно определения ДНИ за 2021г. и 2022г., като съдът е съобразил изцяло становището на административния орган, че подадената декларация по чл.14, ал.1 ЗМДТ с нова отчетна стойност на имота не следва да се взема предвид, тъй като е подадена извън 2-месечния срок по чл.14, ал.5 от ЗМДТ (според този съдебен състав не следва да се взема предвид и с оглед разпоредбата на чл.35, ал.1 ЗКПО). Изложените в решението мотиви за правилно съобразена от адм. орган отчетна стойност на въпросния имот са необходимата основа за диспозитива на решението и поради това са неразривно свързани с него и обосновават непререшимост на правния спор в тази му част (в този см. Решение от 19 април 2012 г. по дело Artegoda/Комисия, С-221/10 Р, т. 87).

За периода 01.11.2021г. – 31.12.2021г. от дружеството не е подавана декларация по чл. 23 ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община /НОАМТЦУПСО/, приета с решение № 894 на СОС по протокол № 93/23.11.2006 г. за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Поради това за този период ТБО е определена в пълен размер.

За периода 01.01.2022г. - 31.12.2022г. дружеството е подало декларация по чл. 23 ал. 1 НОАМТЦУПСО, но същата не е процедирана, тъй като не е отговаряла на изискванията на Наредбата- срокът на подаването ѝ е изтекъл, видно от писмо рег.№ СФИ23-ВК66-292/05.06.2023г. Поради това ТБО е определена в пълен размер. За определяне на размера на ТБО и за 2021г. и за 2022 г., е взета предвид декларираната отчетна стойност на имота за 2021г., а именно - 906527,21 лв. Начислени са задължения за ТБО общо за 01.11.2021 – 31.12.2022г. в

размер на 11 637,31 /главница и лихви/.

С писмо рег. № СОА23-ТД26-1660-/9/ от 31.05.2023 г. дружеството е уведомено, че с Определение № 3085/06.04.2023г. на АССГ по адм. дело 1659/23г., е указано образуване на административно производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК за установяване на публични общински вземания за ДНИ и за ТБО относно недвижимия имот, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица], с идентификатор 68134.2818.220, за периода 01.11.2021 – 31.12.2022 г.

На 15.06.2023г. Н. Н. А., на длъжност старши инспектор в отдел „ОП – Н.-В.“ в Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столичната община, оправомощена със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на кмета на Столична община, издава процесния Акт за установяване на задължение по декларация /АУЗД/ № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023 г., с който за периода от 01.11.2021 – 31.12.2022 г., включително, са установени задължения на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД за ДНИ и ТБО в размер общо на 11637, 31 лв., ведно с дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД.

В хода на първоинстанционното съдебно производство и във връзка със задължението на съда по чл. 168, ал.1 АПК вр с § 2 от ДР на ДОПК, са приети доказателства, във връзка с предоставянето на услугите по чл. 62 и чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, във съответните компоненти по събиране извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места.

В хода на съдебното производство по делото е изготвена и приета съдебно-икономическа експертиза, касателно относими към определянето на процесните задължения обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

АУЗД № СОА23-ТД26-1660-/14/15.06.2023г, с който на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД са определени задължения за ДНИ и ТБО за периода от 01.11.2021 – 31.12.2022г., в размер общо на 11637, 31лв., ведно с дължимата лихва към момента на издаване на АУЗД, е издаден от компетентен орган по приходите по смисъла на чл.4, ал.1 от ЗМДТ. В административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да водят до нарушаване на правото на защита на дружеството. Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и от формална страна съдържа изискуемите реквизити.

Спорът между страните е материалноправен и се свежда до обстоятелството, предоставени ли са реално услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Такса битови отпадъци, съгласно нормативна уредба, се заплаща за предоставена услуга. Такава се дължи за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения за битови отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места- чл.62 от ЗМДТ, ред.ДВ.бр.98 от 2018г., в сила от 01.01.2019г. (с изм. Дв. бр.14 от 2021г., в сила от 17.02.2021г. трите услуги са прецизирани по следния начин:събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; 2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; 3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и

селищните образувания в общината;)

Границите на районите и видът на предлаганите услуги по чл.62 от ЗМДТ в съответния район, както и честотата на сметоизвозване се определят със заповед на кмета на общината -чл. 63, ал. 2, (изключенията са законодателно уредени в чл.71 от ЗМДТ).

От доказателствата по делото се установява, че Столична община е предоставяла услугите по чл.62,т.1, т.2 и 3 от ЗМДТ през процесния период в т.ч. и конкретно по отношение на територията, където се намират имотите на жалбоподателя. Сред тях са съответни заповеди на кмета на СО, в изпълнение на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за процесния период - Заповед № СОА20-РД09-2729 от 30.01.20г. и Заповед № СОА21-РД09-1449 от 29.10.21г. /л.92 и сл./, с които са определени видовете услуги за поддържането на чистотата и границите на районите, в които ще се предоставят на територията на общината; решения на Столичния общински съвет /СОС/, с които е определен размерът на таксата за битови отпадъци за процесния период – Решение № 626 от 17.12.2020 г. и Решение №809/16.12.2021г./л.98 и сл./.

Представени са Маршрути за изпълнение на дейностите и графици за изпълнение на дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване в район „В.“, в границите на които е въпросния имот, възложени на изпълнителя „Т. С. И.“ ДЗЗД по силата на сключен договор № 0025-РД-162/26.03.2015г. (впоследствие договор № СО А20-Дг55-131/ 02.03.20г.), влезли в сила на посочената дата на регистрационния индекс и всеки за срок от пет години. Всеки от договорите удостоверява поетите задължения от ДЗЗД за събиране и транспортиране на битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване, Така цитираните документи следва да се ценят като годни доказателства за извършване на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, относими към процесния период в район „В.“, в границите на който е и ПИ с идентификатор 68134.2812.220. Представени са ежедневни и обобщени констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнение и неизпълнени видове дейности, обобщени и одобрени двустранно от Столична община и фирмата оператор, обслужваща територията на района. Представени са и издадените въз основа на констативните протоколи фактури, окомплектовани с актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи за годините 2021-2022г. (папка 2). За удостоверяване на обстоятелството, че Столична община е извършвала през 2021г. и 2022г. услугата по третиране на битови отпадъци, наред с писмо на директора на Столичен инспекторат № ССИ23-ВК08-5312-/1/ от 24.08.2023 г., съдът съобрази представените договори, сключени между Столична община в качеството ѝ на възложител и „Чистота Искър“ЕООД, съответно № РД-55-435/08.08.2012г. и № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019г. Съобразно първия цитиран договор дружеството се е задължило по осъществяването на комунални услуги, в т.число експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационни грижи на депо за неопасни отпадъци „С.“, както и обезвреждане на битови отпадъци и оползотворяване на фракции съобразно одобрения работен проект. Съгласно втория договор дружеството е следвало да изпълни дейности по закриване и рекултивация на сметоразтоварище- [населено място], чрез „обезвреждане и оползотворяване“. Представени са хронологични оборотни ведомости за периода 01.01.2021г. до 31.12.2021г. и за 01.01.2022г. до 21.12.2022г., вкл. за услугата „Обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения“.

В този смисъл процесният имот е годин обект за облагане с такса битови отпадъци за периода 01.11.2021г.-31.12.2022г.

Въз основа на одобрените дневни наряди /маршрути/ по дейност „събиране и транспортиране на отпадъци по контейнери до съоръженията за третиране“ и представени

планове за 2021г. и 2022г. изготвената по делото и неоспорена съдебно-икономическа експертиза е дала становище за маршрутите по сметосъбиране и извозване в район „В.“ и конкретните места, на които са монтирани съдове за битови отпадъци, както и кратността на събиране на съдовете. Взела е предвид, че на 16.02.2023г. е съставен Констативен протокол № КП-23-0000436 между Столична община, Столичен инспекторат и „Таро С Транс“ЕООД, съобразно който протокол е отразено, че цит. „Столична община осигурява услугата по сметосъбиране и сметоизвозване по битови отпадъци“ за 2023г., като „Таро С Транс“ ЕООД да ползва контейнер за битови отпадъци тип „Н.“, намиращ се на [улица]“.

С оглед горните писмени доказателства вещото лице е посочило, че от представения Констативен протокол може да се заключи, че извършването на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на територията за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци за процесния имот е започнало 2023г., когато е посочен контейнер на административния адрес на дружеството /въпрос №5/ и че за периода 2021г. и 2022г. няма включено самопочистване и сметоизвозване на съдове за битови отпадъци от адрес [улица].

Тези изводи, свързани с поставянето на контейнер на административния адрес, съдът намира за неправилни, тъй като неналичието на контейнер на адреса на жалбоподателя не е основание да се счита за непредоставяне на услугите по трите компонента, които многобройните представени писмени доказателства удостоверяват. Предоставянето и обслужването на конкретно предоставен съд за битови отпадъци не е задължителен ред за предоставяне на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Съобразно чл.23 от НОАМТЦУПСО за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията по реда на чл. 22, т. 1 предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез дирекция "Регулиране на търговската дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Съобразно чл.24 от Наредбата за определяне на такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година молба по образец до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност". Съобразно чл.26 от Наредбата извън случаите на чл. 23 и чл. 24 такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва:1. за сметосъбиране и сметоизвозване;2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Касае се за три възможности на предприятията, притежаващи имоти на територията на общината, да избират начина, по който да бъдат обслужвани.

Основните правни положения за определяне на ТБО за периода 2021-2022г., залегнали в Закона за местните данъци и такси са следните: съгласно чл. 67, ал.1 ЗМДТ (изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.) размерът на таксата се определя в левове според количеството на битовите отпадъци. Съгласно ал.2 (предишно изр. 2 на ал. 1, т. 2 - ДВ, бр. 153 от 1998 г., изм. - ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г., доп. - ДВ, бр. 101 от 2013 г., в сила от 31.12.2021 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 01.01.2016 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 03.11.2017

г., изм. относно влизането в сила - ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена.

По силата на § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 88 от 2017 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) действието на измененията на чл. 67 ЗМДТ, приети с § 6 от този закон е отложено, считано от 1 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021г. Публикуване на резултатите от преброяване на населението на страната през 2021г. е извършено от НСИ на 15.11.2023г., което означава, че за процесния период – 01.11.2021г. до 31.12.2022г. е приложима разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ в редакцията ѝ преди изменението с ДВ бр. 88/2017 г.. По силата на чл. 67, ал. 2 ЗМДТ, когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. Ограничението данъчната оценка, балансовата стойност или пазарната цена на недвижимите имоти, да не се включват в основата, определена от общинския съвет по ал. 2 на чл. 67 ЗМДТ също е неприложимо за 2021г. и 2022г., тъй като на основание § 13 от ПЗР на ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 101/2013 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 88 от 2017 г., в сила от 3.11.2017 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 14 от 2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) това ограничение, прието с § 6 от ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 101/2013 г.) влиза в сила от 31 декември на годината, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г.

При тази нормативна уредба определянето на таксата за битови отпадъци за 2021г. /от 01.11.2021г./ и за 2022г. върху основата по чл. 67, ал. 2 ЗМДТ е допустимо да се извърши с оглед невъзможност да се приложи основата за облагане по чл. 67, ал.1 ЗМДТ. За процесния имот се установява, че в срока, установен в НОАМТЦУПСО и за периода, касаещ правния спор, не е подадена декларация по чл.23, ал.1 от Наредбата – в указания седмодневен срок по Наредбата /чл.25, ал.4/ след закупуване на имота не е подадена декларация по чл.23, ал.1 за 2021г., а подадената такава за 2022г. не е процедирана поради неспазен срок т.е. от задълженото лице не е извършен избор за определяне на цена за финансиране на услугите по управление и обезвреждане на битови отпадъци въз основа на натрупан обем отпадъци, същото не е заявило количеството отпадъци и за предоставените

от общината услуги по чл. 62, т. 1 и и т. 2 ЗМДТ таксата е определена в съответствие с принципа на чл. 67, ал. 2 ЗМДТ.

По изложените по –горе основания таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване също не може да се определи според количеството на битови отпадъци, като за тази компонента съдът намира и следното: общото ползване на една територия и съвместното съжителство в урбанизираните райони изисква обща отговорност за разходите за събиране, транспортиране и третиране на генерираните битови отпадъци при ползването и при почистването. С оглед на това, дори и да се установи, че съответното лице/предприятие е подало декларация за броя и вида на съдовете, необходими му за сметосъбиране и сметоизвозване, този факт е ирелевантен за определяне на размера на таксата за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За нейното определяне законодателят е въвел в чл. 67, ал. 4 ЗМДТ (ред. ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г., която редакция е актуалната за 2021г. и 2022г.) изрично правило – в лева на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Изключването на възможността размерът на тази такса да се определя според количеството на битови отпадъци, дори когато е подадена декларация за броя и вида на съдовете, следва от чл. 67, ал. 4 ЗМДТ, който е във връзка с чл. 67, ал. 3. Чл. 67, ал. 3 ЗМДТ регламентира, че при определяне размера на таксата в зависимост от количеството на битовите отпадъци се включват разходите по чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3, но не и по т. 4.

В заключение съдът намира, че са налице кумулативно предвидените предпоставки за определяне на задълженията по оспорения АУЗД: правният субект е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; услугата е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; имотът на правния субект попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически е предоставяна на правния субект. По делото са представени доказателства за реалното извършване на съответния вид услуга и по трите законово регламентирани компонента, което бе разгледано по-горе.

По всички изложени съображения съдът намира Акта за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023г., в частта, с която са установени публични общински вземания за такса битови отпадъци /ТБО/ общо в размер на 11637,31 лв., от които 10 576,15лв главница и 1 061,16лв лихви, изчислени към 15.06.2023г, за периода 01.11.2021г. – 31.12.2022 г. следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТАРО С ТРАНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № СОА23-ТД26-1660/14/15.06.2023г., издаден от старши инспектор Н. А., потвърден с Решение №СФД23-РД28-338/18.09.2023г. на директора на Дирекция "Общински приходи", при Столична община, в частта, с която са установени публични общински вземания за такса за битови отпадъци /ТБО/ общо в размер на 11637,31 лв., от които 10 576,15лв главница и 1 061,16лв лихви, изчислени към 15.06.2023г, за периода 01.11.2021г. – 31.12.2022 г.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.